

ved en Landskirkeskat. Ikke des mindre besluttede Finansministeren i Oktober 1929, at *Præsteembedernes Fællesfond* skulde tilbagebetale det af Staten ydede Forskud, der paa det Tidspunkt udgjorde ca. 3,2 Mill. Kr., og forrente Beløbet fra 1. November s. A. med 5 pCt.

b. Den ved kgl. Anordning af 24. Juni 1914 oprettede *almindelige Reserve- og Administrationsfonde* var brugt til Formaal, der laa uden for den ved Anordningen fastsatte Ramme, paa enkelte Omraader med Samtykke af Finansudvalgene, paa andre, uden at saadant Samtykke var søgt indhentet.

c. Af *Kirketiendemidlernes Reservefond* var anvendt 500 000 Kr. til Bygning af Kirker, saaledes at Beløbet skulde tilbagebetales af Landskirkeskatten i Løbet af 50 Aar med 10 000 Kr. aarlig, uagtet Pligten til at opføre Kirker i Henhold til Grundlovens § 3 og den siden Grundlovens Givelse fulgte Praksis paahviler Staten.

d. Af en Fond, der tilhørte *de kopenhavnske Kirker*, var uberettiget anvendt Midler til Opførelse af den saakaldte Højdevang Kirke paa Amager.

e. En Fond, der tilhørte *Bispeembederne*, var benyttet til Opyldelse af Statens Forpligtelser over for Domænekirkerne, til Vedligeholdelse af Frederikskirken paa Alheden og til Opførelse af en Kirke i Thyborøn. Dette var sket med Finansudvalgenes Tilslutning, men uden at det var oplyst, at Midlerne tilhørte Bispeembederne, og at der i Henhold til en kgl. Resolution af 1854 skulde være en saadan Fond.

Kirkeministeren udtalte i sit Svar, at den Uro om de kirkelige Spørgsmaal, som Ordføreren for Forespørgerne havde omtalt, savnede ethvert Grundlag, var kunstigt skabt og kunstigt holdt i Live. I øvrigt maatte han hævde, at enhver af de paaankede Dispositioner havde haft fyldestgørende Hjemmel.

ad a. Det havde oprindeligt været Tanken, at den kirkelige Ligning hvert Aar for sig skulde være tilstrækkelig til at dække Udgifterne, saa at Staten maaske kunde faa noget Rentetab i Aarets Løb ved at staa i Forskud; derimod havde det ikke været Meningen, at Staten skulde staa i Forskud med Millioner, der overførtes fra Aar til Aar, oven i Købet med voksende Beløb. Det maatte tilkomme de kirkelige Skatteydere at dække det fremkomne Underskud, der skyldtes for ringe Udskrivning af Kirkeskat, og man kunde ikke sige, at Staten handlede forkasteligt ved ikke fortsat at ville yde Beløbet rentefrit.

ad b. De truffne Dispositioner var formentlig hjemlede ved Anordningen af 24. Juni 1914; til Overflod havde Ministeriet for flere Dispositioners Vedkommende — hvor der var